

Primus physicorum.

ponitur ex re positiua et priuatione et ad ista etiam sequitur compositio actus et potentie obiective. Sed contra sic ois creatura esset composita ex infinitis quia quilibet creatura priuata est infinitis perfectionibus possibilibus quia si concedas sequi quod nulla creatura poterit perfecte cognosci. Item non posset cognosci una creatura nisi cognoscerent alie quia priuatio non cognoscitur nisi per habitum. Item creatura est quod positiuum ergo potest intelligi sine priuatione. Item ubi esset ista priuatio non in essentia sed in ista ergo non est in rerum natura. Item quecumque sunt omnino idem non componuntur sed actus et potentia obiectiva sunt huiusmodi igitur quia nihil est in creatura quod non sit simpliciter possibile quia omnis creatura potest a deo fieri et produci.

Contra hec arguitur primo res potest cognosci sine suis principiis ergo dato quod sint infinita non sequi quod res sit ignota antecedens patet secundum sophistas inquit albertus. Res naturalis cognoscitur ab hijs qui deum ignorauerunt. Forte dicis quod alij ipsum cognouerunt licet esset infinitus. Contra tunc sequitur etiam quod licet principia sint infinita tamen possunt cognosci. Item multi dicunt quod est dabile minimum tempus perceptibile a nobis et minimum naturale. Ista autem cognoscuntur non cognoscendo per se partes eorum. Item in quolibet continuo sunt infinite partes proportionales et in linea infinita puncta que non cognoscimus et tamen cognoscimus totum. Forte dicis quod totum non dependet a cognitione suarum partium in potentia sed a cognitione iuarum partium in actu partes autem in actu sunt finite ut nervus et os secundum S. L. lec. ix. Contra quemadmodum totum quantum habet esse ex suis partibus in actu ita habet esse ex alijs partibus in potentia ergo oportet eas precognosci. Item partes in actu sunt quodammodo nobis infinite multi enim ignorat quot sunt nervi vel ossa in homine vel saltem in alijs animalibus ignorant. Item anaxagoras non ponebat in quolibet infinitas partes in actu quia non dixit eas seorsum et diuisim subsistere sed coniunctim et latere. S. L. de potentia. q. iij. ar. viij. ad. ix.

Secundo medicina est perfecta scientia et tamen non considerat omnia principia rei scilicet materiam formam et priuationem. Item perfecta scientia habetur per veram demonstrationem. ad veram autem demonstrationem sufficit definitio in qua non est necesse ponere omnia principia rei alias definitio causans perfectam scientiam esset definitio data per additamentum. S. L. vij. methaph. lec. xv. quia finis qui est causa non est de essentia rei sed aliquando est operatio que est alterius predicamenti. Item S. L. lec. i. dicit quod methaphysica solum demonstrat per causam finalem et formalem et agentem et tamen est perfecta scientia.

Tertio arguitur quod dato quod principia sint infinita adhuc res cognoscere quia secundum Capriolum angelus disticte potest cognoscere infinitas partes proportionales. Forte dicis quod nos non possumus contra quacunque res cognita adhuc possumus aliam cognoscere species enim intelligibiles non sunt incognoscibiles in intellectu. Item nos cognoscimus totum tempus categorice et tamen totum tempus habet infinitas partes equales quia totum tempus componitur ex infinitis diebus. Item philosophus in tertio huius tradit scientiam de infinito sed omne illud de quo habetur scientia euidenter cognoscitur ergo infinitum euidenter cognoscitur.

Quarto quantitas est principium individui siue individuationis et tamen hic non enumerat. Item magister

sententiarum in secundo reprobat aristotelem. quia ponebat duo principia scilicet materiam et speciem. id est formam et tertium operatorium. id est effectiuum. Item quando res fuit primo a deo producta tunc ad eius productionem non concurrebat alterius forme priuatio. Item priuatio non est de constitutione rei ergo non est principium. Forte dicis quod est principium extrinsecum et per accidens non autem per se. Contra priuatio secundum aristotelem coincidit cum materia differens tantum ratione. Item priuatio non precedit totum compositum quod est substantia quia substantia est primum ens. Item principia semper manent secundum aristotelem. in textu sed forma non semper manet ergo non est principium.

Quinto celum est res naturalis per. S. L. xij. methaph. lec. v. et tamen non est in eo priuatio. Item intelligentie non componuntur ex materia et forma et tamen sunt entia naturalia probatur quia mouentur saltem per accidens et habent naturam. Item prima principia sunt prima contra ria sed dictum est quod due diuersi diuidentes substantias sunt prima contraria ergo ille due diuersi sunt prima principia. Item ois causa est principium sed res habet quatuor causas igitur. Sed dicis quod hic loquimur solum de causis intrinsecis. Contra priuatio non est causa intrinseca rei naturalis forte dicis quod est causa intrinseca transmutationis. Contra quia omne intrinsecum alteri est pars illius vel predicatur essentialiter de eo sed ipsa priuatio non predicatur de transmutatione neque est pars transmutationis quia transmutatio est accidens quod non componitur ex priuatione. Item priuatio est unum principium per accidens sed nullum per accidens est necessarium ergo seclusa priuatione adhuc res naturales possent fieri.

Sexto principia sunt multo plura quam tria ergo sunt multo plura principia quam tria. tenet consequentia quia si unum relatiuum multiplicet suum oppositum multiplicabitur.

Septimo arguitur quod non est aliquid subiectum transmutationis in generatione rei quia maxime esset materia sed materia non potest esse subiectum alicuius accidentis quia accidentia sunt in toto composito ergo non est subiectum transmutationis quod est accidens forte dicis quod subiectum transmutationis forme accidentalis est totum compositum sed subiectum transmutationis forme substantialis est ipsa materia quia in hoc differunt forma substantialis et accidentalis quia forma accidentalis aduenit enti in actu forma autem substantialis aduenit enti in potentia. Sed contra hoc videtur phisus in textu qui ponit quod omnis transmutationis est unum subiectum quod est principium rei et dicitur materia. Item falsum quod semper subiectum transmutationis accidentalis sit totum compositum ut patet quia anima transmutatur de una opinione in aliam. Octauo arguitur quod potest esse transmutatio de uno contrario in aliud absque priuatione. Quia ei digito fortis corrumpitur ibi fit noua forma et tamen procedens non corrumpitur ergo non est ibi priuatio forme precedentis idem patet quia remisse calidum intendit. Similiter quia aliquid rare fit procedens quantitas non corrumpitur.

Ad primum dicendum secundum albertum quod aliter deus gloriosus est infinitus et aliter infinitum per numerum vel per extensionem deus enim dicitur infinitus negative quia nullo potest mensurari nec intellectu potest capi sed est inenarrabilis. Alia autem dicuntur infinita priuatiue. Ad aliud dicitur quod quo ad nos aliter quando cognoscitur totum non cognoscendo distincte partes. Quidam tamen negant esse minimum tempus perceptibile quia si percipiatur tempus percipitur prius et posterius que sunt partes eius. Ad aliud dicitur quod non oportet omnes partes proportionales cognos